

Ерн. Много, много ми е жално защото-то това познавашъ.

Мил. Какво зло има като го знамъ?

Ерн. Возлюбленная ми Миледи, имашъ мудрость, но жена си.

Мил. Че какво съ това да кажешъ и скашъ?

Ерн. Че не щешъ да можиншъ да малчишъ.

Мил. Обезправдявашъ мя; азъ англичанка самъ ся родила.

Ерн. Намѣреніе за да тя обезправдая немамъ, но познавамъ коя слабость женскій полъ има. По болшей и меншей части жени-те вездѣ еднакви са; и азъ кой самъ путешествовалъ вездѣ и на всякій климатъ все еднакви ги намѣрихъ.

СЦЕНА ОСМАЯ.

Мадамъ Іеври, и горѣреченни-те.

Іев. Господіе за любовь Божія, умило-стиветеса на злощастна-та моя Госпожа. Тя вонстинну е въ жалостно состояніе; мужъ нейнъ не иска да я види, отецъ нейнъ никои